

Folketingets Flertal, som har planlagt Loven af 8de Maj 1894, saa ofte har spændt sig for den daværende Ministers Triumfvogn, men at det derfra skulde være gaaet over til den Tanke at kunne spænde sig for hans Godsvoagne, anser jeg dog for at ligge lidt langt ude.

Der er et Par andre Poster, navnlig Post 8, der ere ny Forlangender, men ny Forlangender, som jeg for saa vidt maa billige, som jeg af dem kan se, at man fra Anlæggernes Side har været ude omkring og paa bedre Jærnbanesteder har set, hvorledes man bør anlægge en Godsbanegaard og derfor nu stræber at efterligne nogle af disse Anlæg, navnlig det, man kalder Rangerhoveder og Rangerdiste, aldeles utvivlsomt et godt System; men jeg vil dertil føje, at dem har man kendt i mindst 10 Aar, før man planlagde Loven af 8de Maj 1894 om Godsstationen, saa at man den Gang meget godt kunde have taget det Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg skal udtale min Anerkendelse af, at man vil gennemføre noget saadant, men man maa helst gøre det for de Penge, der ere bevilgede til Gennemførelsen af Loven.

Med Hensyn til Post 10 er der noget mærkeligt at tage i Betragtning. Der siges der: „I Pakhusene maa staffles Plads til de fornødne Afrædelsesrum for Personalet samt Plads til de Ekspedienter, hvem Fragtbrevens Behandling paahviler. Den øvrige Ekspedition af Godset samt Vogsføring, Kasse m. m. foretages i Kontorer, der kunne henlægges i en øvre Etage over Varehuset“. Det fremgaar heraf, at man slet ikke ved Lov af 8de Maj 1894 har tænkt paa at skulle have saadanne Rum paa denne Godsbanegaard, og med det for Øje undrer det mig virkelig ikke, at den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale har advaret Rigsdagen imod ikke at gaa ind paa den forlangte Forøgelse, og det med den Motivering, at hvis han ikke fik den, vilde det hele ikke komme til at due til noget. Jeg maa ganske vist sige, at den Godsbanegaard, som skal undvære Kontorer og Rum til Ekspedienterne, som skulle have med Fragtbrevens Behandling o. s. v. at gøre, bliver ikke meget værd. Det er sikkert, at der derved vil fremkomme Forsinkelser af Ekspeditionen. Hvis man f. Eks. skal løbe op paa den gamle Godsbanegaard og hente Ekspedienter, vil der ikke komme noget godt ud af den Gods Ekspedition. — Noget lignende gælder om Post 11, der handler om Opførelsen af en Bygning med Boliger til Godsforvalter, Assistent, Rangermester, Rangerformand og Baneformand. Dette kan ganske vist ikke undværes paa en Godsbane-

gaard, men Rigsdagen maatte være overbevist om, at det var noget, der var forudsat ved Loven af 1894, og som man altsaa vilde faa for de Penge, der vare bevilgede ved denne Lov. — Under Post 12 kommer en Fordring om et Centralsporlisteapparat. Det er ogsaa forbavsende, at man vil frenehve det, eftersom man har haft et saadant Apparat paa den nuværende Banegaard i adskillige Aar. Jeg kan gentage, hvad jeg sagde nylig, at det maatte man dog forudsæ, at man skulde have et saadant Apparat paa den ny Banegaard, saa at Rigsdagen maatte være berettiget til at forudsette, at det var Meningen med Bevillingen, den gav, at faa et saadant Centralapparat. — Jeg kan ikke sige det samme om det elektriske Væs, som foreligger i Post 13, og der undrer det mig noget, om den højtærede Minister ikke skulde have været opmærksom paa, hvad Landsstingets Jærnbaneudvalg har udtalt i en Beretning, som blev afgivet i April eller Maj dette Aar om Lovforslaget om Tilbejbringelse af Dobbeltspor paa Banestrækningen Roskilde—Rorsør, og hvori man udtaler, at denne Foranstaltning — elektrisk Belysning — er man i Princippet imod; man nærer megen Betænkelighed derved paa Grund af Belysningens Dyrhed, Anlæggets Kostbarhed og Konsekvenserne med Hensyn til andre Anlæg. Jeg er temmelig overbevist om, at Landsstinget ikke vil være glad ved at se denne Sag foreslaet.

Jeg kommer endelig til det sidste, og jeg vil sige for saa vidt det værste af det hele, det er denne ekstraordinære Bevilling til Udgravning af et dybere Spor mellem Godsbanegaarden og Vigerslev, altsaa gennem Balby Bakke, i og for sig en Foranstaltning, som jeg anser for selvfølgelig, priselig og naturndvændig, om jeg saa maa sige, men om hvilken jeg ogsaa maa antage, at den er forudsat i Loven af 8de Maj 1894; jeg kan slet ikke forstaa, hvorledes man nu kan komme og foreslaa, at man skal gøre dette som en særlig Foranstaltning, der vil medføre en særskilt meget betydelig Udgift. Jeg antog det var en ren Selvfølge, at man tog denne Jord, som ganske sikkert er den billigste, den nemmeste og nærmest tilgængelige, man kan faa til at udfylde Kallebodstrand, og at man derfor betragtede den som en Besparelse, man kunde faa paa den forholdsvis dyre Erhvervelse af Jord paa Vestre Kirkegaard, hvorfra man ellers maa tage alt det, hvormed man skal opfylde Kallebodstrand.

Om Overslaget har jeg nogle enkelte Bemærkninger, som jeg ikke vil tilbageholde. Overslagets Passus 2: „Fremstilling af Plaanum, og den nye Gasværkshavn“ kalkuleredes